

Splendidum družstvo

Marilyn Monroe

Záhadná a krásná

Joe García

MARILYN MONROE

Záhadná a krásná

JOE GARCIA

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

MARILYN MONROE

Záhadná a krásná

Copyright © Joe Garcia, 2024

Cover © Splendidum družstvo, 2025

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2025

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-354-0 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-355-7 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-356-4 (PDF)

Obsah

SETKÁNÍ S MARILYN MONROE
75 ZAJÍMAVOSTÍ O MARILYN MONROE
DĚTSTVÍ A PRVNÍ MANŽELSTVÍ
NESMĚLÉ ZAČÁTKY: 1944 - 1948
KARIÉRA V LETECH 1949 - 1952
HVĚZDNÝ ROZJEZD V ROCE 1953
KONFLIKTY S 20TH CENTURY-FOX A SVATBA: 1954 - 1955
UZNÁNÍ A DRUHÝ SŇATEK: 1956 - 1959
KARIÉRNÍ NEÚSPĚCHY A OSOBNÍ POTÍŽE: 1960 - 1962
AFÉRA MARILYN S BRATRY KENNEDYOVÝMI
SMRT A POHŘEB
UKÁZKA Z FILMU 'KLEPÁNÍM SE NEOBTĚŽUJ'
UKÁZKA Z FILMU 'HNÍZDEČKO LÁSKY'
FILMOGRAFIE
NOMINACE A OCENĚNÍ
Poznámka autora

SETKÁNÍ S MARILYN MONROE

„Nebudete věřit, kdo dnes přijde do kanceláře,“ zacvrlikala Betty a její hlas se rozléhal chodbou.

John vzhlédl od svého psacího stroje a byl zvědavý. „Povídej,“ řekl a oči se mu leskly očekáváním.

Betty se naklonila a její rudé rty se zkroutily do rošťáckého úsměvu. „Sama Marilyn Monroe!“

Johnovi poskočilo srdce. Kancelář bzučela vzrušením, což bylo v ostrém kontrastu s obvyklým hučením psacích strojů a telefonů. Psal se rok 1953 a Marilyn byla víc než jen hvězda; byla záhadou, symbolem hollywoodského půvabu, který uchvátil představivost národa.

Marilyn skutečně po chvíli vplula do místnosti a její blond vlasy se třpytily pod zářivkami. Vzduchem se linula vůně Chanel No. 5, opojná směs jasmínu a růží, která jako by ji pronásledovala jako stopa hvězdného prachu. Měla na sobě jednoduché červené šaty, které obepínaly její křivky na těch správných místech s výstřihem, jež přitahoval pohled k jejímu labutímu krku. Byla menší, než si John představoval, téměř křehká, přesto naplňovala prostor magnetickou energií, kterou nebylo možné ignorovat.

Její oči zkoumaly místnost a hledaly někoho konkrétního. Přistály na něm a ona se oslnivě usmála. „Vy musíte být John,“ řekla a její hlas zněl jako sametový šepot, který jako by hladil samotný vzduch kolem něj.

John cítil, jak mu hoří tváře, když se postavil, aby ji pozdravil. „Slečno Mo-mo-nroeová,“ vykoktal a natáhl ruku, aby jí potřásl. Bylo to jako dotýkat se kusu historie, jemné a překvapivě pevné.

„Prosím, říkejte mi Marilyn,“ řekla a v očích jí jiskřily žertovné jiskřičky. „Tak mi říkají všichni.“

Schůzka byla naplánovaná kvůli projednání článku pro časopis, který John redigoval. Dostal za úkol napsat článek o jejím připravovaném filmu „Jak si vzít milionáře“. Film byl hitem, který čekal na svou příležitost a studio ho pro tuto práci vybralo. Když

seděli v malé kanceláři, obklopeni stohy rukopisů a lesklých fotografií, nemohl si John pomoci, ale připadal si, jako by narazil na scénu z jednoho z jejích filmů.

Marilyn zkřížila nohy a odhalila tak náznak svých slavných křivek. Naklonila se k němu a její dech ho hřál u ucha. „Tak mi řekněte, Johne,“ řekla, „co podle vás způsobuje, že se člověk zamiluje?“

John zamrkal, zaskočen otázkou. „No,“ začal a hlas se mu zachvěl, „myslím, že je to kombinace několika věcí. Jeho krása, jeho osobnost, možná i jeho smysl pro humor.“

Marilyn poklepala dokonale pěstěným nehtem na stůl. „Ale co, když to jen předstírá?“ zeptala se a její pohled do něho pronikl jako reflektor do mlhy. „Co když to všechno jen hraje?“

John ztěžka polkl. Tohle nebyl rozhovor, který plánoval. „Někdy,“ řekl a pečlivě volil slova, „je přetvářka skutečnější než samotná realita.“

Marilyn se rozšířil úsměv a v očích se jí objevil vědoucí pohled. „Ach, filozof,“ řekla a opřela se v křesle. „To se mi líbí.“

Konverzace plynula snadno, tanec vtipu a šarmu, při němž se John cítil nadšený a zároveň úplně mimo. Mluvila otevřeně o svém životě, nadějích i obavách. Zdálo se, že stěny kanceláře se rozplynuly, když se podělila o příběhy ze své minulosti, její hlas byl písni sirén, která ho přitahovala blíž.

Ale pod tím půvabem v ní John vycítil smutek, hluboce zakořeněnou bolest, kterou její úsměv nedokázal zcela zakrýt. Přistihl se, že se jí chce dotknout, pochopit ji, pomoci jí. Ale jak by mohl on, obyčejný smrtelník, nabídnout útěchu ženě, které leží svět u nohou?

Když se schůzka chýlila ke konci, Marilyn se postavila a její šaty zašustily jako stránky nenapsaného příběhu. Vřele se na Johna usmála a řekla: „Děkuji vám za váš čas, miláčku. Těším se, až si přečtu váš článek.“

John ji sledoval, jak odchází a myšlenky se mu honily hlavou. Toto setkání bylo víc, než v co mohl kdy doufat. Vrátil se ke svému stolu a hlavou mu vířily otázky o ženě, kterou právě potkal.

John následující den a další dny neúnavně pracoval na článku. Zjišťoval, že je Marilyn stále více posedlý, její půvab ho okouzloval a nemohl se ho zbavit. Četl o ní všechno možné, studoval každou fotografii a znovu a znovu se díval na její filmy. Chtěl zachytit její podstatu, syrovou, nefiltrovanou pravdu za hollywoodskou fasádou.

Jednoho večera, když seděl ve svém bytě obklopený poznámkami a poloprázdnými šálky kávy, zazvonil telefon. Ten zvuk ho vyděsil a vytrhl z myšlenek. Zvedl ho a očekával, že to bude jeho zadavatel, který ho bude kontrolovat, jak pokračuje v práci. Ale byla to ona, Marilynin hlas, tichý a důvěrný v jeho uchu.

„Johne,“ řekla, „přemýšlela jsem o tom, co jste mi říkal. O tom, že hra je skutečnější než realita. Musím vám něco říct.“

John cítil, jak mu v hrudi buší srdce. „O co jde, Marilyn?“

Její hlas ztichl, byl to šepot v noci. „Někdy je nejkrásnější maska ta, za kterou se skrýváme. A někdy je velmi těžké ji sundat.“

Johnovi se v hlavě honily myšlenky. Přiznala se mu k něčemu? Natahovala ruku o pomoc? Nevěděl, co má říct, ale věděl, že ji musí znovu vidět, aby odhalil pravdu, která se skrývá pod povrchem.

Následujícího večera se ocitl před jejím hotelovým pokojem a srdce mu v hrudi bušilo jako o závod. Zhluboka se nadechl, zaklepal

a čekal. Dveře se otevřely a ona tam stála, oblečená jen do hedvábného županu, který sotva zakrýval její smyslnou postavu.

„Marilyn,“ začal s hlasem plným emocí, „potřebuji to vědět. Jaká jste doopravdy?“

Přistoupila blíž a její oči pátraly po jeho. „Skutečné moje já?“ zopakovala a na rtech jí hrál smutný úsměv. „Možná to nechcete vědět.“

John se natáhl po její ruce, jeho vlastní se třásla. „Chci,“ řekl, hlas měl pevný. „Potřebuji to vědět.“

Marilyn si povzdechla a ramena jí mírně poklesla. Vedla ho dovnitř a zavřela za nimi dveře. Místnost byla slabě osvětlená, jediný zvuk byl slabý praskot jazzové desky, která hrála v pozadí. Seděla na kraji postele a nespouštěla z něj oči.

„Moje skutečné já,“ začala, „je jen dívka z rozvrácené rodiny. Dívka, která snila o něčem víc, než co měla.“ Její hlas se ztišil, maska hvězdy sklouzla a odhalila ženu pod ní. „Kamery, světla, make-up... to všechno je jen iluze. Způsob, jak uniknout.“

John seděl vedle ní a srdce mu pukalo pro bolest, kterou v sobě tak očividně nosila. Nevěděl, co jí má říct, ale věděl, že tu pro ni musí být, naslouchat jí a pochopit ji. Jak noc pokračovala, Marilyn se svěřovala se svými nejhlubšími tajemstvími, obnažovala své obavy a nejistoty. A v tu chvíli si uvědomil, že žena, do které se zamiloval, není ikona na obrazovce, ale složitá, zranitelná lidská bytost sedící vedle něj.

Jejich pouto sílilo s každým dalším dnem, jejich setkání byla směsicí vášně a syrové upřímnosti. Mluvili spolu celé hodiny, někdy až do východu slunce, a jejich vztah překračoval profesní hranice, které je svedly dohromady.

Johnův článek měl být hotový a studio se jej nemohlo dočkat. Tlak Marilyniny kariéry a šeptanda jejího osobního života byly neustálou kulisou jejich rozvíjejícího se vztahu. A jak se blížila premiéra filmu 'Jak si vzít milionáře', tíha jejich tajemství byla stále větší.

V den premiéry John z dálky sledoval, jak Marilyn vstoupila na červený koberec jako vize krásy a vyrovnanosti. Věděl, že ji svět považuje za nedotknutelnou bohyni, ale pro něj byla ženou se srdcem, které toužilo po autentickém spojení. Podívala se jeho směrem, v očích se jí mihlo poznání a on jí věnoval uklidňující úsměv.

Po filmu si našli klidný koutek na rušné afterparty. „Johne,“ zašeptala a její ruka se chvěla v jeho, „nemůžu se dál přetvařovat.“

Zhluboka se nadechl, protože věděl, že tento rozhovor se chystá už dlouho. „Nemusíš,“ řekl a jeho hlas zněl jemně. „Můžeš se mnou být, kým chceš.“

Marilyn k němu vzhlédla a oči se jí leskly neprolitými slzami. „Chci být jen Norma Jeane,“ řekla a poprvé v jeho přítomnosti použila své pravé jméno. „Jen na chvíli.“

John přikývl a pochopil váhu jejích slov. Naklonil se k ní a vtiskl jí jemný polibek na čelo. „Dobře, Normo,“ zašeptal. „Pojďme někam, kde budeme jen my dva.“

Vyklouzli z večírku do chladného objetí noci. Město žilo hukotem možností, neonová světla Hollywoodu byla v ostrém kontrastu s tichou intimitou jejich společných vyznání.

V odlehlém boxu tlumeně osvětleného bistra mu vyprávěla o své minulosti, o bolesti své výchovy a o neúnavné honbě za láskou a přijetím, která ji přivedla k tomu, aby se stala Marilyn Monroe. John

naslouchal a srdce se mu rozbušilo směsicí lítosti a obdivu k síle, kterou v sobě našla, aby vydržela.

Jak se jejich rozhovor prohluboval, prohlubovalo se i jejich spojení. Drželi se za ruce přes stůl a teplo její kůže ho uzemňovalo v realitě okamžiku. Věděl, že jejich vztah je minovým polem komplikací, ale také věděl, že nemůže odejít.

Když odcházeli, chladný noční vzduch byl v ostrém kontrastu s teplem jejich společných důvěrností. Jeli na pláž, měsíc vrhal stříbrnou stopu na vlny. Povídali si, dokud obzor nepolíbilo první světlo úsvitu, a jejich slova byla balzámem na rány jejich společné samoty.

Když vyšlo slunce, Marilyn se k němu otočila a její oči byly plné odhodlání, které předtím neviděl. „Chci být víc než jen maska,“ řekla. „Chci žít poctivý život.“

Johnovi se rozbušilo srdce. „Ať už se rozhodneš jakkoli,“ řekl, „podpořím tě.“

Marilyn se naklonila a její rty se dotkly jeho. „Děkuji ti,“ zašeptala. „Za to, že mě bereš takovou jaká doopravdy jsem.“

Jejich polibek byl stále hlubší a naléhavější, jak svět kolem nich mizel. Zaplavil je příslib nového dne, plný naděje a možnosti změny.

Ale jak slunce stoupalo na obloze výš, rostla i realita jejich situace. Věděli, že jejich společné chvíle jsou vzácné, ukradené okamžiky ve velkém plánu jejich životů.

Přesto, když pozorovali východ slunce, cítil John, že se v něm něco změnilo. Cítil potřebu nabídnout ochranu Marilyn, potřebu pomoci jí najít štěstí, které si zaslouží. Nevěděl, jaká bude budoucnost, ale věděl, že jí bude stát po boku, ať se děje, co se děje.

Ale Marilyn se už nevrátila.

75 ZAJÍMAVOSTÍ O MARILYN MONROE

Dům Marilyn Monroe

1. Marilyn byla poměrně špatně placená. Jane Russellová byla placena asi 10krát více než Marilyn, když si zahráli ve filmu 'Pánové mají raději blondýnky'. Její plat za její poslední nedokončený film 'Něco musí prasknout', byl 100 000 dolarů. Porovnejte to s Elizabeth Taylorovou, která za Kleopatru dostala milion dolarů a Marilynin kolega ve filmu 'Dean Martin' obdržel 500 000 \$. Dnes její majetek vydělává kolem pěti milionů dolarů ročně. Původně měla hrát roli Holly Golightly ve 'Snídani u Tiffanyho'. Monroe byla podle Bakera prvním výběrem spisovatele Trumana Capoteho, který si zahrál hlavní roli v ikonickém filmu adaptovaném podle jeho bestselleru. Role později připadla Audrey Hepburnové.

2. V roce 1962 byla vyhozena Twentieth-Century Fox z produkce *Something's Got to Give* kvůli jejímu chronickému zpoždění a nedostavení se (první dva týdny natáčení se neobjevila). Ale 1. srpna, čtyři dny před svou smrtí, byla znovu najata Foxem na základě dohody o dvou snímcích za 1 milion dolarů.

3. V komedii 'Někdo to rád horké' až po 60 záběrech, konečně přednesla správně větu „To jsem já, Sugar“.

4. Byla první Zlatíčko Playboye (později Playmate) měsíce v roce 1953. Marilyn v roce 1949 obdržela 50 dolarů za svůj obrázek; Hugh Hefner ho koupil za 500 dolarů. Ačkoli se Monroe objevila na úplně prvním vydání Playboye v roce 1953, zakladatel časopisu se s ní nikdy nesetkal. “Ve skutečnosti byla na hodině herectví mého bratra v New Yorku, ale realita je taková, že jsem ji nikdy nepotkal,” řekl jednou Hugh Hefner . “Mluvil jsem s ní jednou po telefonu.”

5. Několik hrobů poblíž hrobu Marilyn bylo prodáno. Příkladně, když Elsie Poncherová, dala svůj prostor u hrobu Marilyn k prodeji na eBay, obdržela desítky nabídek, včetně jedné za 2,8 milionu liber.

6. V roce 1992 koupil Hefner kryptu vedle Monroe za 75 000 \$. “Budu uložen k odpočinku vedle ní,” řekl Hefner . “Rád zbytek věčnosti strávím s Marilyn.”

7. Vystupovala pod mnoha jmény. V jejím rodném listě je Norma Jeane Mortensonová; byla pokřtěna Norma Jeane Bakerová; modeling provozovala pod jmény Jean Norman a Mona Monroe; její původní nápad na přezdívku byl Jean Adairová; podepisovala se do hotelů jako Zelda Zonková a v psychiatrické klinice jako Faye Millerová. Legálně si změnila jméno na Marilyn Monroe až v březnu 1956, kdy už byla hvězdou.

8. Poté, co byla její matka Gladys umístěna do ústavní péče, byla umístěna k jedenácti pěstounským rodičům. Téměř rok také strávila v sirotčinci Children's Aid Society Orphanage v Los Angeles. Její matka byla institucionalizována jako paranoidní schizofrenička. V rodině Marilyn nebyla duševní nemoc vzácností; její babička z matčiny strany se zabila. Její matka (Gladys Eley) byla hospitalizována v Rockhvenu, luxusním sanatoriu v Kalifornii, když Marilyn zemřela. A, když se Eley zeptali na její slavnou dceru, údajně řekla: "Nikdy jsem neslyšela o Marilyn Monroe."

9. Goya byl oblíbený umělec Marilyn Monroe: "Znám toho muže velmi dobře, máme stejné sny, já mám stejné sny už od dětství."

10. Marilyn se stala křesťankou ve věku 18 let; později ve svém životě fušovala do alternativních spiritualit, včetně antroposofie, filozofie, kterou zastával Rudolf Steiner. Před svatbou s Arthurem Millerem v roce 1956 konvertovala k judaismu.

11. Její váha šla během natáčení filmu 'Princ a tanečnice' tak dramaticky nahoru a dolů, že kostymérka Beatrice Dawson musela vytvořit faksimilní šaty v různých velikostech. "Mám dva vředy z tohoto filmu," řekla, "a oba mají monogram MM."

12. Málokdy byla bez hereckého trenéra. Její první, Natasha Lytessová, s ní pracovala šest let u 22 filmech, střetávala se s režiséry, jejichž autoritu zpochybňovala, a šéfy studií, kteří jí platili účty.

13. Dvacet let po Marilynině smrti zařídil Joe DiMaggio, aby jí do krypty třikrát týdně posílali růže.

14. V lednu 2011 zakoupila společnost Authentic Brand Groups licenční práva na panství Marilyn Monroe za cenu v rozmezí 30

milionů dolarů.

15. Na aukci Marilyniných věcí v roce 1999 její bílé dětské klavírní křídlo koupila zpěvačka Mariah Carey za 662 500 dolarů. (Odhad byl 10 000 – 15 000 \$.) Piano koupila Marilynina matka a prodala ho poté, co měla psychické potíže, ale Marilyn ho nakonec našla a koupila zpět a nechala si ho u sebe až do své smrti. Když už mluvíme o aukcích, řada celebrit si zakoupila upomínkové předměty Monroe. Tommy Hilfiger koupil modré džíny, které Monroe nosila v roce 1954 ve filmu 'Řeka bez návratu', za 37 000 dolarů. "Skvěle seděly, měly skvělou patinu, skvělou látku, skvělý pocit na dotek ruky – a nosila je při natáčení skvělého filmu," řekl Hilfiger. Návrhář také koupil pár kovbojských bot s hranatou špičkou za 75 000 dolarů, které Monroe nosila ve filmu 'Mustangové', a daroval je Demi Moore. "Demi [chtěla], abych koupil boty, aby je mohla nosit," řekl Hilfiger. Boty byly Marilyn trochu velké, ale herečka se rozhodla, že si je vycpe a bude nosit. Pak tu samozřejmě byla Kim Kardashian, která měla na Met Gala v roce 2022 šaty od Marilyn, v kterých přála J. F. Kennedymu k narozeninám – i když tento kousek byl ve skutečnosti zapůjčen z Ripley's Believe It or Not!

16. Na jejím pohřbu byla otevřená rakev. Měla na sobě jablkově zelené šaty Pucci z nylonového žerzeje a platinovou paruku (hlavu měla částečně oholenou při pitvě).

17. Mělo se za to, že se v době své smrti plánovala znovu provdat za Joea DiMaggia. Po neúspěchu jejich manželství podstoupil DiMaggio terapii, přestal pít alkohol a rozšířil své zájmy za hranice baseballu: v pozdějších letech spolu s Marilyn četli poezii.

18. Marilyniny korálkové šaty Jean Louis, které měla na sobě, když zpívala Happy Birthday prezidentu Kennedymu, se v roce

1999 prodaly za 820 000 liber. Průsvitné, křišťálem pokryté šaty, které měla Monroe na sobě, aby zazpívala „Happy Birthday“ Johnu F. Kennedymu v roce 1962, byly tak těsné, že musela být všita do šatů.

V té době to byla rekordní cena za jeden kus oblečení, dokud Marilyniny vlající bílé šaty Seven Year Itch v roce 2011 nedala do prodeje Debbie Reynolds, kde vydělaly 2,8 milionu liber.

19. Marilyn během svého života vlastnila mnoho psů.

20. Marilyn zanechala 75 procent svého majetku Strasbergům; nakonec to připadlo Anně Strasbergové, třetí manželce Lee Strasberga. Vetuje použití všech obrázků, na kterých Marilyn nosí kožešinu, a jako důvod uvádí Marilyninu lásku ke zvířatům.

Centrum Anny Freudové, dětská terapeutická klinika v Hampsteadu v severním Londýně, vlastní zbývajících 25 procent majetku Marilyn Monroe. Centru nechala svůj podíl doktorce Marianne Kris, jedné z Marilyniných terapeutek a původní příjemkyně její vůle.

21. Allan „Whitey“ Snyder (1914-1994) byl maskérem Marilyn od roku 1946 až do její smrti v roce 1962. Požádala ho, aby ji nalíčil na její pohřeb, pokud zemře před ním, a on splnil její přání. Byl také účastníkem na jejím pohřbu.

22. Marilyn jako první byla vdaná za Jamese Doughertyho. Bylo jí 16, když se vzali. Doughertymu, který se později stal detektivem v LAPD, jeho druhá manželka zakázala jít na některé z Marilyniných filmů.

23. Marilyn si vybělila pleť hormonálním krémem, jehož jedním vedlejším účinkem bylo povzbuzení růstu blond chloupků na její tváři; Marilyn nechtěla toto broskvové chmýří odstranit, protože věřila, že to dává její tváři jemnou záři na kameře.

24. Nikdy nebyla nominována na Oscara, ale byla zvolena „Oomph Girl“ na Emerson Junior High v roce 1941.

25. V roce 1953 byla reklamní asociací Západu jmenována „Nejvíce reklamovanou dívkou na světě“. Mezi značky, které zastupovala, patřily American Airlines, Kyron Way Diet Pills, Pabst Beer, Tan-Tan Suntan Lotion a Royal Triton Oil.

26. V roce 1950 za ni Johnny Hyde, její agent, zaplatil dvě plastické operace: rhinoplastiku špičky (přetváření měkké chrupavky na konci jejího nosu); a bradový implantát.

27. Byla raným vyznavačem jógy a učila ji Indra Devi, švédsko-ruská bollywoodská filmová hvězda, která také učila Gretu Garbo a Glorii Swansonovou.

28. Marilynina intervence přinesla Elle Fitzgeraldové její první velké angažmá v nočním klubu v Los Angeles. V roce 1955 Marilyn přesvědčila vedení, aby nechalo Fitzgeraldovou hrát s tím, že slíbila, že bude týden sedět v první řadě.

29. Marilyn byla teprve druhou ženou, která vedla vlastní produkční společnost (Mary Pickfordová byla první).

30. Marilyn se upnula na Clarka Gablea, svého kolegu ve filmu 'Mustangové'; jako mladá dívka snila Marilyn, že je jejím otcem. Když zemřel, řekla, že dva dny plakala.

31. Nejraději chodila nahá. Mezi zaměstnankyněmi ateliérů – garderobiérkami, kadeřnicemi, vizážisty – se často obešla bez oblečení. Rozhovory poskytovala nahá a často chodila na ulici nahá jen s černým norkem, který jí dal Joe DiMaggio.

32. Spisovatelé ji milovali. Jean-Paul Sartre chtěl, aby ztvárnila roli hysterické pacientky ve filmu 'Freud', k němuž napsal první

návrh scénáře; byla první volbou Trumana Capoteho pro roli Holly Golightly ve 'Snídani u Tiffanyho'.

33. Marilynina smrt byla označena za „pravděpodobnou sebevraždu“, ale toxikologické testy byly provedeny pouze na jejích játrech. Když se zástupce koronera Thomas Noguchi pokusil získat její další orgány k testování, bylo mu řečeno, že byly zničeny. Monroe zemřela na cestě do nemocnice, ne ve svém brentwoodském domě.

Ti, kteří sledovali *The Mystery of Marilyn Monroe: The Unheard Tapes* od Emmy Cooperové, nebudou tímto odhalením překvapeni. Smrt Monroe byla oficiálně označena za „pravděpodobnou sebevraždu“ kvůli její závislosti na barbiturátech a problémům s jejím duševním zdravím. Po tříletém vyšetřování ale finalista Pulitzerovy ceny Anthony Summers představil novou časovou osu událostí oné osudné noci. Podle jeho rozhovoru s majitelem sanitky Walterem Schaeferem byla Monroe při příjezdu sanitky stále naživu, ale zemřela při převozu, což je vedlo k tomu, aby ji přivezli zpět domů...? Zjištění pouze vyvolává další otázky o údajném předávkování Monroe drogami.

34. Herečka Veronica Hamelová koupila Marilynin dům v roce 1972. Tvrdila, že při rekonstrukci domu objevila rozsáhlý systém odposlechů.

35. Hrdinou Marilyn byl Abraham Lincoln: *Četla jsem o něm všechno, co jsem našla, napsala ve své (duchovní) autobiografii 'Můj příběh'.* *Byl to jediný slavný Američan, který mi připadal nejvíce podobný, alespoň v dětství.*

36. Knihy, které četla v době své smrti, byly *Harper Lee To Kill a Mockingbird* a *Captain Newman MD*, román od Lea Rostena založený